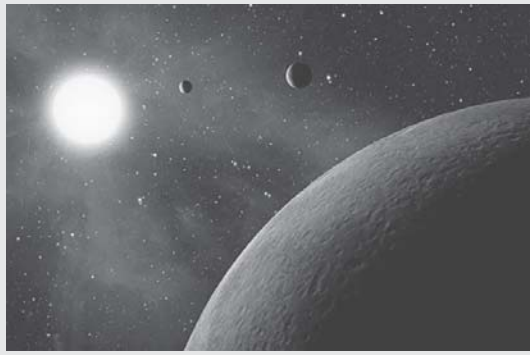

विज्ञान-खबर

सात घण्टाको एक वर्ष हुने ग्रह

उच्च विकीरणको कारण यो ग्रह मानव बसोबासका लागि योग्य छैन। यो ग्रहमा झण्डै ७ घण्टाको एक वर्ष हुने भएपछि एक दिन चाहिँ ठ्याक्क कति समयको हुन्छ भन्ने चाहिँ गणना गरिएको छैन। हाल वैज्ञानिकहरूले यसमाथि थप अनुसन्धान गरिरहेका छन्।

पृथ्वीमा एक वर्षमा ३ सय ६५ दिन अर्थात् ८७६० घण्टा हुन्छ। हाल एक खगोलीय दूरवीन केप्लर टेलिस्कोपले एउटा यस्तो ग्रह पत्ता लगाएको छ, जसमा सात घण्टामै एक वर्ष सकिन्छ।

यो ग्रहमा समय यति छिटो बितिरहेको हुन्छ कि पृथ्वीमा एक वर्ष हुँदा त्यहाँ १२ सय ५९ वर्ष बितिसकेको हुन्छ।

यो ग्रहलाई अन्तरिक्षको सबैभन्दा तीव्र गतिको ग्रह भनिन्छ। यो ग्रहले ६.७ घण्टामा सूर्यलाई परिक्रमा गर्दछ।

यो ग्रहको नाम EPIC 246393474 b राखिएको छ। यसको अर्को नाम सी 123474 हो।

यो नयाँ ग्रह पृथ्वीको नजीक रहेको र पृथ्वीभन्दा झण्डै ५ गुणा ठूलो आकारको रहेको बताइएको छ। यो ग्रहमा ७० प्रतिशत फलाम रहेको सम्भावना छ।

उच्च विकीरणको कारण यो ग्रह मानव बसोबासका लागि योग्य छैन। यो ग्रहमा झण्डै ७ घण्टाको एक वर्ष हुने भएपछि एक दिन चाहिँ ठ्याक्क कति समयको हुन्छ भन्ने चाहिँ गणना गरिएको छैन। हाल वैज्ञानिकहरूले यसमाथि थप अनुसन्धान गरिरहेका छन्।

यो ग्रह पृथ्वी र चन्द्रमाको दूरीभन्दा झण्डै ३ गुणा मात्र टाढा रहेको बताइन्छ।

लेखकहरूलाई अनुरोध

प्रजाशक्ति-मा कुनै पनि लेख, कथा, कविता लगायतका आफ्ना रचनाहरू पठाउँदा स्पष्ट, पत्राका दुवैपट्टि ठाउँ छोडेर लेखिएको हुनुपर्छ। रचनासित लेखकहरूले आफ्ना पासपोर्ट साइज फोटो पनि पठाउन सक्नुहुनेछ। स्तरीय रचनाहरूमा लेखकको फोटोसहित प्रकाशन गरिनेछ।

- सम्पादक

... यस्तो अवस्थामा अर्ग्यानिक साग-सब्जी कहाँ पाउने? यो एउटा गम्भीर प्रश्न पुग्दछ। तर, यसको जवाफ - तपाईं-हाथै किचन गार्डेनमा भन्दा फरक नपर्ला। घरको बगैँचा, बार्दली, छत वा कुनै सानो स्थानमा साग-सब्जी उत्पादन गर्न सकिन्छ। यसका लागि अरु केही चाहिँदैन, जाँगर भए पुग्छ। ...

हाम्रो खानामा विषाक्त साग-सब्जी अर्थात् तरकारीहरू भित्रिने गरेका छन्। तरकारीको माध्यमबाट हामी विष सेवन गरिरहेका छौं। अहिले अर्ग्यानिक तरकारी पाउन गाह्रो मात्र होइन, असम्भव नै बन्नपुगेको छ। तरकारी धेरै उत्पादन गर्ने वा छिटो पकाउने चक्रमा किसानले अत्यधिक कीटनाशक औषधि आदि प्रयोग गर्नथालेका छन्। त्यही तरकारी बजार हुँदै हाम्रो भान्साकोठामा आइपुग्छ। यसरी हामी विषाक्त साग-सब्जी अर्थात् तरकारी खान पुग्छौं, जसले अनेकौं शारीरिक समस्याहरू निम्त्याउने गर्दछ। क्यान्सरको कारणसमेत बन्ने खतरा हुँदछ। यस्तो अवस्थामा अर्ग्यानिक साग-सब्जी कहाँ पाउने? यो एउटा गम्भीर प्रश्न पुग्दछ। तर, यसको जवाफ - तपाईं-हाथै किचन गार्डेनमा भन्दा फरक नपर्ला। घरको बगैँचा, बार्दली, छत वा कुनै सानो स्थानमा साग-सब्जी उत्पादन गर्न सकिन्छ। यसका लागि अरु केही चाहिँदैन, जाँगर भए पुग्छ। किनभने, साग-सब्जी रोप्न, उत्पादन गर्न ठूलो ठाउँ चाहिँदैन भन्ने छैन। सानै ठाउँमा पनि गमला वा बोरामा माटो र मल राखेर तरकारी रोप्न सकिन्छ।

अब यसमा धेरैजसो यसकारण हक्किन्छन् कि तरकारी रोप्ने समय छैन। विषाक्त तरकारी किन्ने समयको बचत गरेर आफ्नै बगैँचा बनाउन सकिन्छ। महत्वपूर्ण कुरा त के छ भने, स्वास्थ्यभन्दा ठूलो कुरा अरु केही होइन। त्यसैले अन्य कामबाट समय बचत गरेर पनि घर-बगैँचामा तरकारी लगाउनु उत्तम हुनेछ। यसबाट अरु धेरै कुराको फाइदा पनि हुँदछ।

- **ताजा साग-सब्जी** बगैँचा, बार्दली, छत आदिमा साग-सब्जी रोपेपछि त्यो ताजा अवस्थामै सेवन गर्न सकिन्छ। कुनै पनि तरकारी ताजा सेवन गर्दा त्यसको पोषण तत्व पनि नष्ट हुँदैन। स्वाद त छँदैन। साग, टमाटर, खोर्सानी, पुदिना, धनिया, हरियो प्याज आदि ताजा खान सकिन्छ।
- **विषरहित** आफूले उत्पादन गरेको तरकारीमा विष हुने कुरै भएन। यसको सबैभन्दा ठूलो फाइदा त स्वास्थ्यलाई छ। जब स्वस्थकर साग-सब्जी पाइन्छ भने किचेन गार्डेन किन नबनाउने?

- **सस्तो** बजारमा साग-सब्जीको मूल्य अकाशिएको छ। किसानले उत्पादन गरेको तरकारीमा हामीले किसानलाई मात्र होइन, व्यापारीसमेत पैसा दिनुपर्ने हुन्छ। अर्थात्, हामीले सेवन गर्ने तरकारी अस्वाभाविक महँगो पर्नजान्छ। तर, आफैले उत्पादन गरेर सेवन गर्दा त्यो खर्च जोगिन्छ।
- **तनाउबाट मुक्त** बगैँचा भएपछि त्यसमा हामी समय व्यतीत गर्दछौं। कहिले गोडमेल, कहिले सिँचाईको काम गरिन्छ। यसले गर्दा हामी अनावश्यक कुरा सोच्दैनौं। हाम्रो तनाउको स्तर पनि कम हुँदै जान्छ।
- **सकारात्मक परिवर्तन** बगैँचा भएपछि फुसद हुनासाथ हामी त्यहीँ समय बिताउन थाल्छौं। रोप्ने, गोडमेल गर्ने जस्ता काममा क्रियाशील भइन्छ। यसले गर्दा हाम्रो शारीरिक सक्रियता बढ्छ। अर्कोतिर, आफैले उत्पादन गरेको कृषि उपजमा आफूलाई सन्तुष्ट प्राप्त हुन्छ, जुन सन्तुष्ट अरु कुराबाट नमिल्न पनि सक्छ।

जुन घरमा अगरबत्ती धेरै बालिन्छ, त्यहाँ केही रोगको खतरा रहन्छ नै। अगरबत्तीको धूवाँमा कार्बन मोनो अक्साइड हुन्छ, जसले फोक्सोलाई नराप्ररी असर पुऱ्याउँदछ। यसले दम, खोकीको रोग पनि ल्याउँदछ।

मुटुका लागि सिग्रेटभन्दा खतरनाक अगरबत्तीको धूवाँ

स्वास्थ्य सम्बन्धी सचेत व्यक्तिहरू सिग्रेट सेवन गर्दैनन् किनभने, सिग्रेटको धूवाँ शरीरका लागि घातक छ; तर तिनै व्यक्ति पूजा-पाठ गर्दा वा मन्दिर जाँदा अगरबत्तीको धूवाँमा बस्दछन्। अगरबत्ती बाल्नु धार्मिक आस्थासँग जोडिएको छ। अगरबत्ती सुगन्धित हुन्छ। हामीलाई यस्तो सुगन्ध मन पनि पर्छ। कतिपय अवस्थामा भने दुर्गन्धको प्रभाव कम गर्न पनि अगरबत्ती बालिन्छ। यसको असर अगरबत्ती बाल्नु सामान्य लाग्छ हामीलाई। अझ त्यसको असरबारे हामीले शयदे सोचेका छौं; तर यथार्थमा भने यो निकै घातक हुन्छ स्वास्थ्यका लागि। अध्ययनहरूबाट थाहा पाइए अनुसार अगरबत्ती सिग्रेटको धूवाँभन्दा खतरनाक हुँदछ। अगरबत्तीको धूवाँले सास सम्बन्धी समस्या त ल्याउँछ नै। त्यसमा पनि विशेषगरी यसको सोझो असर फोक्सोमा पर्दछ, जसले अक्सीजन परिपूर्ति गरिरहेको हुँदछ। यसले दम, खोकीको दीर्घकालीन समस्या निम्त्याउँदछ। यसका साथै मुटुको समस्या पनि निम्त्याउने गरेको पाइएको छ। अगरबत्तीबाट कार्बन मोनो अक्साइड जुन घरमा अगरबत्ती धेरै बालिन्छ, त्यहाँ केही रोगको खतरा रहन्छ नै। अगरबत्तीको धूवाँमा कार्बन मोनो अक्साइड हुन्छ, जसले फोक्सोलाई नराप्ररी असर पुऱ्याउँदछ। यसले दम, खोकीको रोग पनि ल्याउँदछ। निरन्तर अगरबत्तीको धूवाँमा बस्नेहरूलाई श्वास-प्रश्वासमा जटिल समस्या हुँदछ। उनीहरूलाई सामान्य रूपमा सास फेर्न पनि समस्या हुन्छ। अगरबत्ती वा धूपबत्तीको धूवाँमा लामो समयसम्म बस्दा यसमा रहेको नाइट्रोजन र सल्फर-डाइ-अक्साइड ग्यास शरीरमा पुग्दछ। मुटुका लागि खतरनाक स्वस्थ शरीरका लागि मुटु पनि तन्दुरुस्त हुनुपर्छ। यस्तो अवस्थामा जब दिनहुँ अगरबत्तीको धूवाँमा सास फेरेरिन्छ, यसले मुटुको धमनीहरूलाई साँघुरो बनाउँदछ। यसले गर्दा हृदयघातको खतरा हुँदछ। त्यसैले घरमा नियमित रूपमा अगरबत्ती बालिन्छ भने मुटुको समस्या आउन सक्छ। यसमा सावधान हुनुपर्छ।

जानि राखौं

विश्व विचित्र

खुत्रुके पेट : पेटभित्र भेटिए ७२ वटा सिक्का

के कुनै मानिसले आफ्नो पेटलाई खुत्रुके बनाउन सक्छ? सक्दो रहेछ त! हाम्रो देशमा एकजना व्यक्तिको पेटबाट ७२ वटा सिक्का फेला परेपछि यस्तो रहस्योद्घाटन भएको हो। महाराष्ट्रस्थित पालघर जिल्लामा एकजना व्यक्तिको पेट सहनै नसक्ने गरी दुख्यो। त्यसपछि उनी पेटको उपचार गर्न भनी अस्पताल गए। अस्पतालमा गएर डाक्टरहरूले उनको पेटको एक्सरे गरी जाँच गर्दा पेटभित्र असामान्य रूपमा धातुजन्य पदार्थहरू रहेको पत्ता लगाए। त्यसपछि उनको पेटको शल्यक्रिया गरी भित्रको ती कडा पदार्थहरू निकालियो। जब डाक्टरहरूले पेटभित्र रहेका कडा पदार्थहरू बाहिर निकाले, तब उनीहरू अचम्भित भए। ती व्यक्तिको पेटभित्रबाट ७२ वटा पैसाका सिक्का निकालिएको थियो। कृष्ण सोमलया साम्बर नामक ५० वर्षका ती व्यक्ति दुर्लभ रोग

मेटलोफगियाबाट पीडित छन्। यो रोग लागेका मानिसहरूमा धातुजन्य पदार्थ खाने बानी हुन्छ। यो एक प्रकारको मानसिक असन्तुलनको अवस्था हो। सोही कारण कृष्णले लामो समयदेखि सिक्का निल्ले गरेका थिए, जसको कारण उनको पेटभित्र ७२ वटा सिक्का जम्मा भएछन्। विगत २० वर्षदेखि उनी यो रोगबाट पीडित रहेको बताइएको छ। यस क्रममा उनले सुन, चाँदी तथा फलामका धेरै चीजहरू खाइसकेका छन्। ससाना टुकुराहरू दिसासँगै बाहिर निस्केपछि ठूला सिक्काहरू उनको पेटभित्रै अडकिए। पेटमा ठूलो मात्रामा सिक्का जम्मा भएपछि उनलाई असह्य पीडा हुन थाल्यो र अन्ततः डाक्टरकोमा उपचारका लागि पुगे। डाक्टरहरूले झण्डै चार घण्टाको शल्यक्रियाबाट उनको पेटमा रहेका ७२ वटा सिक्काहरू निकाल्न सफल भए।

विमानस्थलमा साङ्लाले भरिएको झोला!

चीनका एक प्रौढ दम्पती आफ्नो हातमा २ सयवटा जिउँदो साङ्ला लिएर हवाईजहाजमा यात्रा गर्न चाहन्थे। आखिर उनीहरूले किन यस्तो चाहे त? कारण थाहा पाउँदा तपाईं छक्के पर्नुहुनेछ। चीनको गुआङ्गडोन बैयुन अन्तरराष्ट्रिय विमानस्थलको ग्राउण्ड स्टाफले सुरक्षा जाँचको क्रममा एक प्रौढ दम्पतीले हातमा बोकेको सेतो झोला चेक गरे। उक्त भोला स्क्यान मशिनले जाँच गर्दा त्यसभित्र केही कालो धब्बाहरू देखिए। ती काला धब्बाहरू चलायमान भएको कारणले शङ्का उब्जियो। त्यसपछि जब कर्मचारीले त्यो झोला खोलेर त्यसभित्र हात हालेर हेरे, तब कर्मचारी तिनछक्क परे। उक्त दम्पतीले झोलाभित्र धेरै संख्यामा जिउँदो साङ्लालाहरू हालेका थिए। झोलाभित्र २ सयवटा साङ्ला फेला परे साथै उनीहरूसँग त्यति धेरै साङ्ला कहाँ र किन लगेएको भनेर सोधियो। झोलाभरि साङ्ला बोकेर जहाज चढ्न थालेको उक्त दम्पतीमध्येका पुरुषले ती साङ्लाहरू आफ्नी पत्नीको घरेलु उपचारमा प्रयोग हुने खुलासा गरे। उनकी पत्नीको छालाको रोग रहेछ। छालामा लगाउने मल्हममा यी साङ्लालाई पिँधेर नियमित रूपमा लगाउने गरेका रहेछन् उनले। तर, विमानस्थलका अधिकारीहरूले जिउँदो साङ्गालाहरू जहाजभित्र लैजान नपाइने नियम रहेको भन्दै उक्त दम्पतीको साङ्गाला भरिएको झोला जप्त गरेर मात्र उनीहरूलाई जहाजभित्र पठाएका थिए।

प्रेमी खोज्दै समुद्रमा बल फ्याँकेको ६ वर्षपछि जवाफ...

एउटा बलमा आफ्नो नाम तथा नम्बर लेखेर समुद्रमा फ्याँकेको ६ वर्षपछि एकजना युवतीले त्यसको जवाफ प्राप्त गरेकी छन्। अमेरिकाको दक्षिणी क्यारोलिनाकी हेली रबिन्सले १२ वर्षकी छँदा बोथफ्रेण्डको खोजी गर्दै एउटा सफ्टबलमा आफ्नो नाम तथा नम्बर लेखेर समुद्रमा फ्याँकेकी थिइन्। अहिले १८ वर्षकी हुँदा उनले बल समुद्रमा

फ्याँकेको उक्त बलको जवाफ प्राप्त गरेकी छन्। समुद्रमा बल फ्याँकेको ६ वर्षपछि मात्र त्यो बल कसैको हातमा पर्थ्यो। बल फेला पार्नेले आफ्नो नाम एडम बताउँदै उनलाई स्यापच्याटमा आफूले बल प्राप्त गरेको भन्दै मोबाइलमा मेसेज पठाए। हेली निकै खुशी भइन्। उनीहरू साथी बनिहाले। हेलीले एडम नाम बताउने मान्छेलाई स्यापच्याटमा आउन भनिन्। स्यापच्याटमा एडमले उक्त बलको फोटो नै पठाए। माथिल समुद्री तटीय क्षेत्रबाट हेली रबिन्सले ६ वर्षअघि समुद्रमा फ्याँकेको सफ्टबल पठाउने एडम नाम भनिएका ती व्यक्तिसँग जब स्यापच्याटमा कुराकानी भयो त उनको स्यापच्याट अकाउन्टको नाम देखेर हेलीलाई शङ्का लाग्यो। अन्ततः त्यो मान्छे पुरुष नभएर एश्ले नामकी महिला रहेछिन्। ती महिलाले नै हेलीलाई आफू पुरुष हुँ भनेर झुक्याएकी रहेछिन्। ६ वर्षको पछाडपछि आफूले प्रेमी फेला पारेको हेलीको खुशी लामो समयसम्म टिकेन; तर उनले आफ्नो यो कथा सोसल मीडियामा शेयर गरेपछि निकै चर्चित बनेको छ।

